

1 november 2023

God zegent zijn kinderen

Psalm 134

Thema: Gezegend door God naar huis

Doel

De kinderen ontdekken dat God je zegent. Daarvoor kun je Hem danken, maar je kunt die zegen zelf ook weer uitdelen aan anderen.

Toelichting

Op Dankdag voor gewas en arbeid wordt in veel kerken een dienst gehouden, speciaal om God te danken voor wat het groeiseizoen heeft opgeleverd. Je kunt immers groei niet organiseren. Je kunt goede voorwaarden creëren, maar je bent en blijft afhankelijk van het weer. De fabrieken en dienstverlenende bedrijven zijn weer sterk afhankelijk van de economie: als mensen zuinig aan moeten doen, geven ze minder uit aan iets nieuws.

Psalm 134 geeft aan dat God ons zegent. Hij wil voor mensen zorgen en hen steeds nabij zijn. Deze Psalm werd gezongen wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters om bij hun werk in de tempel God te prijzen; zij blijven daar immers, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven.

Gezegende mensen geven die zegen door in hun woorden en daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Utdelen is fijn

Richtlijnen: Leg de jongste kinderen uit wat Dankdag is. Op het land zijn groente, fruit, enz. gegroeid. Hun ouders hebben die gekocht met het geld dat zij verdienden met werken. En toch bedanken we ook God voor ons eten. Hij laat zien dat Hij ons niet vergeet, dat wij gelukkig zijn. Hij geeft graag iets aan ons. Hij zegent ons en wij bedanken Hem. Dat doen we met woorden (zingen en bidden) naar God.

Maar God bedanken kun je ook doen door van Gods zegen uit te delen. We delen met elkaar. Als jij snoep is het leuk je vriendinnetje er ook één te geven. Samen snoepen is veel fijner. Als God jou gezond laat zijn, kun jij een ziek kind uit jouw groep helpen die iets niet kan. God zegent ons en wij delen die zegen, wat wij krijgen met elkaar.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods zegen voor jou en een ander

Richtlijnen: Waarom zou je danken voor je eten en een huis met een fijne slaapkamer en speelgoed? Eten koop je toch en je ouders werken toch om je huis en je spullen te kunnen betalen? Toch bedanken we God ervoor, juist ook op Dankdag in de kerk. We zeggen: dankuwel God, dat u het eten liet groeien. Er was genoeg regen en zon. Dankuwel dat wij goed konden leven, gezond waren, naar school mochten en naar de sportclub. U hebt ons veel gegeven, U hebt ons gezegend.

Maar naast dankbaarheid naar Hem verwacht God ook dat we iets goeds doen met zijn zegen. We kunnen delen met iemand die minder heeft dan wij. Andere kinderen hebben misschien niet zoveel speelgoed of mooie kleren of een stoere fiets, omdat hun ouders wat armer zijn. Mag zo iemand met jouw meespelen of een rondje op jouw fiets? Help jij een zieke vriend of vriendin door even het huiswerkschrift te brengen? Gods zegen is niet alleen voor ons, maar ook voor een ander. Leg dan Psalm 134 uit (zie de toelichting).

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gezegend om te zegenen

Richtlijnen: Praat met de jongeren over de zin van Dankdag. We kunnen niets laten groeien op het land. We hebben de economische omstandigheden niet in de hands. Wij kunnen vrede en veiligheid niet zeker stellen. We zijn afhankelijk van God die ons zijn liefde geeft in deze dingen. Daarom danken we Hem. We loven en prijzen Hem om wat Hij geeft, om zijn zegen.

Maar we gaan ook naar huis met die zegen om er iets mee te doen. We geven Gods zegen door, delen die uit. Juist aan mensen die minder geluk hebben dan wij in het leven (armen, zieken, gehandicapten, vluchtelingen). Dat lezen we ook in Psalm 134. Psalm 134 geeft aan dat God ons zegent. Hij wil voor mensen zorgen en hen steeds nabij zijn. Deze Psalm werd gezongen wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters om bij hun werk in de tempel God te prijzen; zij blijven daar immers, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven.

Gezegende mensen geven die zegen door in hun woorden en daden

Extra Bijbelgedeelte: Jakobus 2:14-16

(Geloven in God en de Here Jezus is goed. Je leest wat God zegt in de Bijbel en je bidt. Dat zijn woorden, maar er horen ook daden bij. Je zegt dat God goed is, maar bent zelf ook goed voor een ander.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Het boek van de Psalmen kent een bepaalde onderverdeling. Psalm 134 hoort in deze onderverdeling thuis in een rij psalmen, die al begint bij Psalm 120. We kennen deze psalmen als pelgrimliederen. Ze werden gezongen bij de pelgrimstochten, die de Israëlieten ieder jaar weer hebben ondernomen, van hun huis naar het Huis van God in Jeruzalem en van de Tempel weer terug naar hun eigen woning. Deze pelgrimstochten vonden plaats rondom de hoge feesten van het joodse volk. Als voorbeeld kennen wij daarvan bijvoorbeeld de geschiedenis van Elkana, Hanna en Peninna (1Sam.1:3) en ook de geschiedenis van de 12-jarige Jezus in de Tempel, (Lucas 2,41vv).

Psalm 134 is het laatste pelgrimlied. Opvallend in deze Psalm is, dat iedereen, die God dient in de Tempel, wordt opgeroepen om de HEER te zegenen en dat God, op zijn beurt, gebeden wordt om zijn dienaren te zegenen. In het Hebreeuws staat hier een woord, dat behalve zegenen, ook met het woord loven of prijzen vertaald kan worden. Als wij dus de Heer prijzen, dan doen wij in principe hetzelfde, als wanneer God ons zegent. Wij maken God groot door zijn naam te prijzen en te danken. En Hij maakt ons groot door zijn zegen over ons uit te spreken.

In Psalm 134 worden de dienaren van God aangesproken, die Hem dienen in de Tempel. Hierbij gaat het om de priesters en de levieten. Opmerkelijk voor ons is de gebedshouding, die van hen gevraagd wordt: Hef uw handen op... Op het moment dat God zijn zegen uitsprekt, heft ook hij zijn handen op. De hemelse hand kan hier de hand van de tempeldienaar grijpen. Zo grijpt en omvat de zegen van God de lofprijzing van de mens, die hem geschapen is. Hij heeft immers de hemel en de aarde gemaakt. Zo wordt hij al van oudsher in Jeruzalem aanbeden. En zo wordt hij ook door ons geloofd en geprezen op de reis die wij zelf ook gaan.

Vers voor vers

- Vs. 1 Een pelgrimlied: een lied ha ma'aloth. Dit zijn liederen die tijdens de bedevaart gezongen werden door pelgrims op hun reis van en naar de Tempel in Jeruzalem.
Psalm 134 is het laatste lied van deze verzameling van liederen die begint met Psalm 120.

Zegen de Heer...

Het werkwoord zegenen kan ook vertaald worden met: loven, prijzen, danken.

Als wij God 'zegenen', zeggen we meestal dat wij Hem loven.

Als God echter zegent, spreken wij van zegenen.

De zegen komt immers van boven. De lof volgt daarop en gaat naar omhoog.

Opvallend is vervolgens, dat de tempeldienaars worden opgeroepen om God te loven en te prijzen en dat hetzelfde van God gebeden wordt. Duidelijk is, dat God Heer is over ons allen en dat hij ons in alles verre te boven gaat. In vers 3 klinkt het daarom allemaal meer als wens en gebed, dan als oproep.

- Vs. 2 Hef uw handen op... Dit is een normale gebedshouding voor Israël. Met de beide handen naar omhoog, toont de bidder, dat hij met lege handen staat. Maar ook dat hij zijn gebed opdraagt aan God. Tenslotte is de Heer in staat om door middel van zijn zegen een keer te brengen in het lot van de bidder. Op dat moment neemt hij de bidder zegenend bij de hand om hem te leiden op de weg, die God met hem zal gaan.

- Vs. 3 God werd al van oudsher in Jeruzalem aanbeden als de Schepper van hemel en aarde, (vgl.Gen.14, 18 en 19, de ontmoeting tussen Abram en Melchisedek, de koning van Salem).

Deze God is de God van het verbond, waar Hij meetrekt en optrekt met zijn volk in de liederen die het volk zingt tijdens de pelgrimstochten. Zo komen twee grote thema's in het Oude Testament samen: in de pelgrimliederen/reizen trekt God met Israël mee als God van het verbond. In de Tempel wordt Hij aanbeden als de schepper van hemel en aarde. Zo wordt de HEER geloofd en geprezen. En zo mogen wij bidden om de zegen die Hij geeft.

Vragen

- In deze psalm worden de tempeldienaars opgeroepen om God te loven en te prijzen.
Als jij iets zou kunnen zeggen, bijvoorbeeld tegen je kerkenraad en je predikant, wat zou jij dan tegen hen willen zeggen? En waarom?
- Is het voor jou belangrijk, dat je weet dat je gezegend bent door God? Of maakt het je niet zoveel uit? Vraag je wel eens aan God om zijn zegen? En wat verwacht je daar dan van?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 134

Lied 716

Lied 718

Komt, prijs de Heer

Dank U wel voor de sterren en de maan

Voor alle goede gaven, Heer

O Heer mijn God

Komt, Laat ons vrolijk zingen

Zeg, Wie heeft geschapen?

(=Gezang 350 LvdK)

Opwekking 66

Hemelhoog 551

Hemelhoog 552

Opwekking 407

Hemelhoog 250

Hemelhoog 256

Auteur: PZ

Uitdelen is fijn

Het is oktober en Sanne is bijna jarig. Ze wordt zes jaar. Ze is al veel aan het bedenken. 'Wat zal ik allemaal krijgen voor mijn verjaardag?', denkt ze. Misschien wel een fiets. Of tekenspullen of een nieuwe schooltas. Maar ze denkt ook: 'Wat zal ik uitdelen in de klas, aan de kinderen?' Dat moet wel iets lekkers zijn. Sanna heeft al een plannetje. Bij het avondeten wil ze het wel vertellen, maar papa vertelt eerst iets. 'We gaan bidden en danken', zegt hij. 'We danken voor het eten dat iedere dag weer op ons bord ligt. God laat alles groeien en wij mogen hiervan leven'. 'Ja', zegt mama, 'daar gaan we op Dankdag extra voor danken in de kerk. En we gaan ook vruchten en groenten uitdelen om zo te laten zien dat God goed voor ons zorgt.' Dat gebeurde heel lang geleden ook al. In de Bijbel staat een mooie psalm, daarin wordt ook bedankt voor het eten waar God altijd voor zorgt. Groenten, vruchten, aardappelen. Maar wij moeten dan ook goed voor de aarde zorgen, zodat alles goed kan groeien'. Eigenlijk deelt God uit aan alle mensen.' 'Net als ik ga uitdelen als ik jarig ben', zegt Sanna. Dan krijgen alle kinderen in mijn klas wat lekkers. Maar geen groenten toch, of aardappelen? 'Wat had je willen trakteren?', vraagt mama. Sanna zegt: 'chips! Dat is toch van aardappelen gemaakt?' Dat is een goed idee van Sanne. Met mama zoekt ze ringeling chipjes uit. Die gaan in kartonnen bekertjes en samen met mama maakt Sanne rode dekseltjes van karton erop. Dan nog stipjes van wit papier en het lijkt net een paddestoel! Het wordt vast een fijne verjaardag.

Gebed

Goede God, dank U voor het zonlicht dat ons wakker maakt en bloemen laat opengaan.

Dank U wel voor regendruppels die op de bladeren blijven liggen en droge grond vruchtbaar maken.

Dank U wel voor bomen die voor dieren en mensen schaduw geven om uit te rusten.

Dank U wel voor vlinders die dansen en bijen die zoemen.

Dank U voor zoveel eetbaars dat groeit om ons te voeden, voor bessen en knollen en granen en groenten. Help ons met nog meer aandacht te zorgen voor wat we ontvangen uit uw hand.

Voor al het goede dat U geeft danken we U. Amen.

Auteur: IFF

Gods zegen voor jou en een ander

Inleiding

Zing met elkaar het Onze Vader. Kies bijv. uit deze:

Die van Elly en Rikkert

Of bijv. Opwekkingsliederen 436.

Of misschien vinden de kinderen een Engelse variant mooi om naar te luisteren, zoals 'Our Father' van Michael W Smith. Bij een filmpje is een versie met meeleestekst handig. Deze kun je evt. ook achteraf bij een verwerking laten horen

Bijbelverhaal

In het gebed dat Jezus ons leerde, het 'Onze Vader', staat de regel: 'Geef ons heden (vandaag) ons dagelijkse brood' Maar je hebt al elke dag genoeg eten. Moet je er dan nog voor bidden?

En waarom zou je danken voor je eten en een huis met een fijne slaapkamer en speelgoed? Eten koop je toch, en je ouders werken toch om je huis en je spullen te kunnen betalen? Toch bedanken we God ervoor, juist ook op Dankdag in de kerk. We zeggen: 'Dank u wel God, dat u het eten liet groeien. Er was genoeg regen en zon. Dank u wel dat wij goed konden leven, gezond waren, naar school mochten en naar de sportclub. U hebt ons veel gegeven, U hebt ons gezegend.'

Maar naast dankbaarheid naar Hem verwacht God ook dat we iets goeds doen met zijn zegen. We kunnen delen met iemand die minder heeft dan wij. Andere kinderen hebben misschien niet zoveel speelgoed of mooie kleren of een stoere fiets, omdat hun ouders niet zo rijk zijn. Mag zo iemand met jou meespelen of een rondje op jouw fiets? Help jij een zieke vriend of vriendin door even het huiswerk langs te brengen? Gods zegen is niet alleen voor ons, maar ook voor een ander.

Psalm 134 is gemaakt voor pelgrims. Dat zijn reizigers die speciaal komen om naar de tempel te gaan. Deze psalm werd gezongen, wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters op om bij hun werk in de tempel God te prijzen. Want die blijven daar, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven. De gezegende pelgrims geven die zegen door in hun woorden en daden.

Een lied voor reizigers die in Jeruzalem naar de tempel zijn geweest.

Dank de HEER.

Volk:

Dank de HEER, knechten van God,
jullie die dag en nacht in zijn tempel zijn.
Bid in zijn heilige tempel, dank de HEER!

Priesters:

Laat de HEER jullie geluk en vrede geven vanuit Sion,
de HEER die de hemel en de aarde gemaakt heeft.

Auteur: PW

Gezegend om te zegenen

Bijbelstudie/verhaal

Vandaag is het Dankdag. In onze kerken is er één doordeweekse dag in het jaar apart gezet om samen te komen en te danken. Blijkbaar hebben de kerkleiders vroeger bedacht dat het belangrijk is om één dag hiervoor te reserveren. Waarom zou je dat doen?, vraag je misschien. We gaan vandaag hier meer over nadenken.

We beginnen met een opdracht: (papier en pen nodig)
Schrijf 10 dankpunten op: Als je denkt aan vandaag, waar wil je voor danken?

En dan 10 dankpunten als je denkt aan de afgelopen periode in jouw leven.

Nu nog 10 dankpunten als je denkt aan wie God is. (voor jou, voor je omgeving, voor de wereld)

Even napraten: Wat doet het met je, als je 30 dingen hebt opgeschreven? Wat ontdek je met deze opdracht? Vertel het elkaar!

Je moet echt even verzinnen om te bedenken waar je voor wilt danken. Toch? Vragen kunnen we altijd, maar danken wordt een stuk lastiger. Toch is het belangrijk om te ontdekken waar we voor kunnen danken, waar we dankbaar voor zijn. Daarom vandaag een les in danken. Danken om anders te denken. Niet kijken naar wat je niet hebt, maar juist kijken naar wat je hebt. Als je dankbaar bent, kijk je anders naar jezelf en naar degenen in je klas of in je familie of in de straat. Je ontdekt hoe gezegend je bent, omdat God voor je zorgt. Omdat je mensen om je heen hebt. Omdat er een kerk is, waar je mee kan doen, waar je samen met anderen leert geloven.

Lees nu eerst Psalm 134.of zing samen deze psalmwoorden.

- 1. Kom, trouwe dienaars van de HEER,
die altijd klaar staan tot zijn eer,
hef jullie handen op naar Hem.
Zegen de HEER met hart en stem.*
- 2. Zijn zegen wensen wij voor jou:
vrede uit Sion, liefde, trouw
van Hem die jou tot leven riep,
die hemel, zee en aarde schiep.*

Dit is een pelgrimslied, een lied voor onderweg. Deze psalm werd door de Israëlieten gezongen, als ze onderweg waren op reis naar Jeruzalem om daar feest te vieren. Van een hele rij psalmen is dit de laatste. Een soort afscheidslied. Een lied vol zegen. De mensen staan voor de tempel, ze maken groepjes om weer te vertrekken, ieder naar zijn eigen huis. Maar voor ze teruggaan, zingen ze de priesters en levieten toe: Zegen de HEER. En de priesters op hun beurt zingen: De HEER zegene u uit Sion.

Zegen de HEER, dat klinkt wat vreemd, maar dat betekent dat je goede woorden over God spreekt. Dat je Hem de eer geeft. Hef je handen op, je mag je uitstrekken naar God. Dat is een mooie houding, die past bij bidden, lofprijzen en goede woorden spreken.

Zegen de HEER. Het gaat alleen om zijn Naam. Met deze woorden nemen de Israëlieten afscheid. Zo kunnen ze weer naar huis. Met de zegen van God over hun leven. Ze weten: er wordt gebeden. God wordt geëerd. Het werk gaat door. Hier in de tempel worden offers gebracht. Met de zegen kunnen ze verder. Het gewone leven in. Zij staan er niet alleen voor. God is erbij! God kijkt naar zijn kinderen vol liefde. Hij is er steeds weer. Hij geeft zijn vrede.

Wat is nu belangrijk als ze weer aan hun eigen werk gaan? Dat God gezegend wordt. Dat er mooie woorden van God gesproken worden. Dat Hij de eer krijgt.

Daarom vandaag op Dankdag een stuk bewustwording: Het is belangrijk dat wij danken gaan leren, samen met de Israëlieten toen, daar op het tempelplein in Jeruzalem. We bedenken mooie woorden om over onze God uit te spreken. Pak je pen en papier er maar weer bij. Schrijf er minstens 10 op. Je mag ze ook opzoeken in je Bijbel.

Tot slot

Nog even napraten:

- De zegen aan het eind van de kerkdienst is het teken van een begin! God zegent je. Hij zegt: Ik ga met je mee. Draag deze zegen mee naar degenen die je ontmoet. Wat betekent dit voor jou?
- Een opdracht voor ons allemaal: (*voor de rest van ons leven*). Hiervoor heb je een schriftje nodig. (*Leg dat op je bureau of nachtkastje*) We gaan aan het eind van elke dag 10 dankpunten opschrijven. Maak er een gewoonte van. Gezegend zal je zijn!

Auteur: RE